

George G. Echim

ÎNTOARCEREA ÎN FIINȚĂ

p o e z i i

CUPRINS

<i>Cuvinte către cititori • PLEDOARIE PENTRU ÎNTOARCEREA ÎN FIINȚĂ</i>	9
<i>Prefață • GEORGE G. ECHIM – „ÎNTOARCEREA ÎN FIINȚĂ” – O sondare poetică a ungherelor ființei, de Nadia-Cella Pop</i>	17
POEMELE MELE	23
HRĂNIND SUFLETE.....	25
FLĂMÂND.....	27
CĂUTARE (<i>Locul sfințeniei</i>)	28
DIN TAINELE MACROACROSTIHURILOR ...	30
MI-E DOR DE TOATE	32
PE ARIPA VÂNTULUI (<i>Nedumeririle unei „pietre” către „bolovan”</i>)	33
CU GÂNDUL.....	35
CĂRȚI ȘI FLORI	36
LUME, LUME... ..	38
NU ÎNȚELEG... ..	40
NU SUNT UN EPIGON!.....	42
„CUIUL” LUI TODERICĂ.....	44
DEZLEGARE.....	45
NEDEZMINTIRE (<i>La cumpăna timpului</i>).....	47
CHEIE	48
RÂNDUIALĂ	49
HOT DE VISE.....	50

WISE ȘI VISURI	52
AȘ VREA.....	53
AMINTIREA.....	55
DE LA „A” LA „Z”	57
LIBERTATEA CĂUTĂRII	
<i>(Calea întoarcerii-n Ființă)</i>	59
ÎNTOARCEREA ÎN FIINȚĂ <i>(Către... Tată!)</i>	61
SUFERINȚĂ ȘI SPERANȚĂ	62
CÂND... TOATE.....	64
MERGÂND...	66
ZIUA VÂZDUHURILOR DESCHISE	67
BUCURIA LUMII.....	68
NATURĂ SFÂNTĂ	69
FRUMUSEȚEA NATURII	71
MĂRȚIȘOR.....	73
MESTEACĂNUL.....	74
CÂNTECUL TOAMNEI	76
VINUL MEU <i>(Laudă vinului)</i> II	78
VENIREA IERNII	80
CE FOLOS?!.....	82
MEREU	84
LEACUL DORULUI.....	85
MINUNE? <i>(Cogito, ergo sum)</i>	86
SINGURĂTATE?	88
DRAGI COPII	90
LIMPEZIME	92
S-A ÎNTÂMPLAT <i>(Poemul iernatului în Săcălel)</i>	93
FII FERICIT!	96
SĂ NU NE NĂRUIM! <i>(Citindu-vă...)</i>	98
AM FOST... TRIST	100
CELOS CARE NE VEGHEAZĂ.....	102
CĂUTĂRI <i>(Ale timpului chemări)</i>	104
CÂINELE PĂDURARULUI	106
ÎNGĂDUINȚA PARCELOR	108
PRESIUNI	110

RENUNȚĂRI?	112
ASCULTARE	114
FAPT NECUGETAT?	115
AȘTEPTARE?!	116
CREAȚIE	118
GREȘEALĂ?!	119
PĂCAT, RESPONSABILITATE ȘI PEDEAPSĂ (P.R.P.)	120
CU NOI, SAU FĂRĂ NOI!	122
BURICUL PĂMÂNTULUI?	123
CALITATE	124
RECOMANDARE	125
MĂ PLIMB	127
PRIBEGIE	128
IZBÂNDĂ	130
DEȘTEPTUL LUMII?	132
ZICALĂ	134
CE-I PASĂ MUZEI?	135
METAMORFOZE?	138
ROMÂNII	139
PARADOX	140
OPINIE	141
PĂCAT	142
URCÂND PE CULMILE INEPTE	143
MITOCANUL	145
STARE	147
OMENIA	148
ACTUALITATE?	149
AVERTIZARE	150
OSÂNDA EGOISMULUI	151
CINE PLĂTEȘTE?	152
TRIBUNI AI NEAMULUI ROMÂNESC	153
STAREA NAȚIUNII	155
TRATAMENT IPOCRIT	157
GLIA SUFERINDĂ	159

STRIGĂTUL DURERII	161
EXCELENȚĂ (<i>Cele 11 porunci</i>).....	162
PERICOL!	165
IERTARE	166
AGEAMIILOR DE PRETUTINDENI.....	167
TEMENELE.....	168
INTRANSIGENȚĂ	169
STRES.....	170
DACĂ (<i>Iubind florile și culorile</i>).....	171
ATITUDINE	173
ALTE ALEGERI, ACELEAȘI „CULEGERI”.....	174
AȘ MAI VREA (<i>Pregătiri de „călătorie”...</i>).....	175
PRIVIND SPRE ASTRE	177

GEORGE G. ECHIM –

<i>Repere biografice și literare</i>	190
--	-----

POEMELE MELE

Motto: „... *ce neprețuită virtute
e durerea care naște poezia.*”¹

Poemele mele, ca stele în flăcări,
Se rostogolesc în lumini azurii
Hârjonindu-se-n nevinovate jocuri,
Ca în timpurile când eram copii...

S-așază apoi, în unduiri albastre,
Colb de învolburată iubire,
Colindând prin îndepărtatele astre
Fără teama de vreo despărțire...

Poemele sunt chiar curajoase;
Ba mai mult! Uneori sunt temerare
Și nu vor înduplecate să se lase...
Iubind lumina, aleargă spre Soare...

Poemele mele revin cu drag, mereu,
Aducându-mi duios, din nou aminte
Că-n inima precum și în gândul meu
Sunt toate câte-au fost și înainte...

1 A se vedea poezia *Din colivie*, publicată în volumul *Poezii*, de Nadia-Cella Pop, Ed. Kron-Art, Brașov, 2017, pag. 21.

Poemele mele nici că se potolesc;
Pleacă-ncotro? Ca apoi să revină...
Ca albinele, încontinuu roiesc,
Oriunde-aleargă, se-ntorc în stupină...

Nici nu știți câtă bucurie-mi procură
Aceste plecări și-ntoarceri acasă,
Îmi dau o încredere fără măsură,
M-ajută să am o viață frumoasă.

Brașov,

la 07 februarie 2016

*George
Echim*

HRĂNIND SUFLETE

Hrănind suflete, mă simt în sărbătoare;
În juru-mi zburdă atâta bucurie;
Gândind la ce-i trecător și veșnicie,
Nu știu de ce, totuși, inima mă doare.

Chiar dacă în mine, trec cu greu... pârliazul,
O duioșie adâncă mă cuprinde...
Liniștit îmi zic: nimic nu mă surprinde!
Sunt pregătit să discut și cu necazul.

Așa s-a întâmplat adesea-n viață:
În timp experiențele m-au întărit;
N-am încetat să iubesc și să fiu iubit,
Adorând voios fiecă dimineață.

Șiragul celor ce sper că vor mai veni,
Mi-l doresc, desigur, să fie cât mai lung,
Iar când va fi ca la final eu să ajung,
Să fi trăit bucuria de-a izbândi.

Nu atât pentru mine cât pentru ai mei,
Care-au fost alături la tot ce-am întreprins;
Pe toți, cu adâncă dragoste i-am cuprins,
Având sentimentul că mă cuprind și ei.

O, ce hrană minunată e iubirea!
Cu ea ne apropiem pe noi de toate;
Este evident că doar cu ea se poate
A încerca să vedem Dumnezeu!

*George
Echim*

FLĂMÂND

Sunt flămând
de pâinea
îmbrățișărilor
din adâncurile apelor
și al acelora
din înaltul cerurilor...

Oricât mă înfrupt
din bunătățile
și răutățile
văzute ori nevăzute
rămân perpetuu
flămând.

Și nicicând
căutata liniște profundă
nu am găsit.

Mereu au apărut
motive de îngrijorare
fără de care
poate
nu voi fi fost
ceea ce am fost
și sunt:
flămând căutător.

CĂUTARE (Locul sfințeniei)

Omul sfințește locul.¹

Este foarte bine să căutăm...
 locuri sfinte;
 să încercăm a ajunge
 cu pașii noștri
 în, pe locuri sfinte!
 Dar, oare, ne-am gândit
 vreodată
 că ar fi bine
 să purtăm recunoștință
 celor care le-au sfințit?
 Și să aducem sfințenia
 la noi,
 să o purtăm
 cu noi, în noi
 oriunde ne-am afla?
 Suntem oare conștienți
 că nu e suficient
 să ajungem în, pe locurile sfinte?
 că prin trăirile noastre
 spirituale

1 Zicală românească

trebuie să lăsăm loc sfințeniei
 oricărui loc?
 că sfinte sunt doar
 locurile și oamenii
 care trăiesc în sfințenie?
 și că fără o astfel de trăire,
 simpla cutreierare a locurilor...
 este... în deșert?!
 Rămâne (doar) o excursie...

*George
 Echim*

DIN TAINELE MACROACROSTIHURILOR

Pentru Magikine

Ființă exemplară, suflet nobil,
Magikine și le-a valorificat;
Cu generozitatea-i mi-a insuflat
Să scriu ceva aproape incredibil.

Palindromu-ntors mi-a fost determinat
De un joc de stil pe care mi-l doream;
E un joc pe care de mult îl iubeam,
Iar o faptă a ei m-a încurajat.

Îndrăznind să scriu macroacrostihuri
Mi-am continuat preocupări mai vechi
Și-am conceput versurile în perechi,
Nemaigăsite scrise-n alte... timpuri.

Am intrat în jocu-mi de mine născocit;
Direcția era clar stabilită,
De-a-mi urma hotărât a mea ursită
Și a scrie, iată!, ceva inedit.

Ca un copil, de-o nouă jucărie,
Sunt plăcut surprins de ceea ce-am creat,
Din iscodirile ce nu m-au lăsat
Și-am construit o nouă poezie.

E-o scriitură ce-mi place foarte mult,
Precum o muzică din alte sfere,
Chiar fără să știu dacă ea se cere
A izvorât din mine, fără consult.

Bucuria-mi e cu atât mai mare
Că pot veni c-o nouă scriitură
Încântătoare, fără de bravură
S-o pot împărtăși la fiecare.

Vă fac părtași, cu toată modestia,
La 'ceastă nouă-a mea realizare;
Pentru mine este o sărbătoare,
În ea mă copleșește bucuria.¹

Brașov,

la 16 martie 2016

1 Poezia *Din tainele macroacrostihurilor* a fost publicată și în volumul *Neînvinșul* (macroacrostihuri), de George G. Echim, Ed. EUROCARPATICA, Sfântu-Gheorghe, 2016, pag. 22-23, la cuvântul autorului către cititori.

MI-E DOR DE TOATE

La aniversare

Motto: „O, flori de cireș, acoperiți
pământul ca bătrânețea să
rătăcească astfel drumul.”

(A.N. Narihira)

Uneori *mi-e dor* de mine,
Mi-e dor *de viața* mea... trecută...
Și mă întreb: de unde vine?
Când va fi fost ea mai avută?

De va mai fi cum va fi fost,
Bogat-așteptată în rodire
Și toate să mai aibă-un rost,
Inundată fie... *de Iubire!*

Mi-e dor de toate ale mele,
Mi-e dor de tot ce mi-e aproape,
De ciripit de... rândunele,
De liniștea plutind... pe ape...

Mi-e dor de acolo... unde am plecat
Și unde nu știu de voi fi ajuns,
De tot ceea ce aici voi fi lăsat,
Iubire tainică... de nepătruns...